

Uchwała nr 21/17
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 28 lutego 2017 r.

w sprawie zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2017 r. nr LEX-I.4131.15.2017

Na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, 1948 i 2260) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Wnosi się skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2017 r. nr LEX-I.4131.15.2017 w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami oraz uchwały nr 210/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022.

§ 2.

Do przygotowania i podpisania skargi, o której mowa w § 1 i dokonania wszelkich czynności zmierzających do jej złożenia oraz do reprezentowania Województwa Mazowieckiego w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie upoważnia się Adama Struzika – Marszałka Województwa Mazowieckiego, z prawem do udzielania dalszych pełnomocnictw.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Mazowieckiego z prawem do udzielania dalszych pełnomocnictw procesowych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

Uzasadnienie

Wojewoda Mazowiecki rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 26 stycznia 2017 r. nr LEX-I.4131.15.2017 stwierdził nieważność uchwały nr 209/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami oraz uchwały nr 210/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022.

W celu zakwestionowania tego rozstrzygnięcia Województwo Mazowieckie ma prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Tryb wnoszenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody reguluje art. 86 ust 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, z późn. zm.). Z przepisu tego wynika, że uprawnione do wniesienia skargi jest województwo w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego. Termin na wniesienie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2017 roku, nr LEX-I.4131.15.2017 do sądu administracyjnego upływa dnia 1 marca 2017 roku.

Podstawą wniesienia skargi jest uchwała sejmiku województwa, w której sejmik wskazuje na potrzebę wniesienia skargi oraz upoważnia Marszałka Województwa Mazowieckiego do wykonania tej uchwały, w tym również do udzielania dalszych pełnomocnictw procesowych.

Z uwagi na to, że argumentacja organu nadzoru wskazana w uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego nie znajduje potwierdzenia w faktach, zasadne jest wniesienie skargi do sądu administracyjnego.

Zgodnie z art. 86 ust. 4 ustawy o samorządzie województwa, rozstrzygnięcie nadzorcze staje się prawomocne po upływie terminu przewidzianego na wniesienie skargi albo z dniem oddalenia skargi lub odrzucenia jej przez sąd. Uprawomocnienie się rozstrzygnięcia nadzorczego powoduje wyeliminowanie z obrotu prawnego uchwał nr 209/16 oraz 210/16. To z kolei skutkuje przywróceniem obowiązywania uchwały nr 211/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 października 2012 r. w sprawie uchwalenia Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 wraz z załącznikami oraz uchwały nr 212/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 października 2012 r. w sprawie wykonania Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 7849, z późn. zm.¹).

^[1] Dz. Urz. Woj. Maz. z 2013 r. poz. 2487,7453 i 11715, z 2014 r. poz. 5245 i 9500, z 2015 r. poz. 6685 i 11673 oraz z 2016 r. poz. 2217, 4965 i 6648.